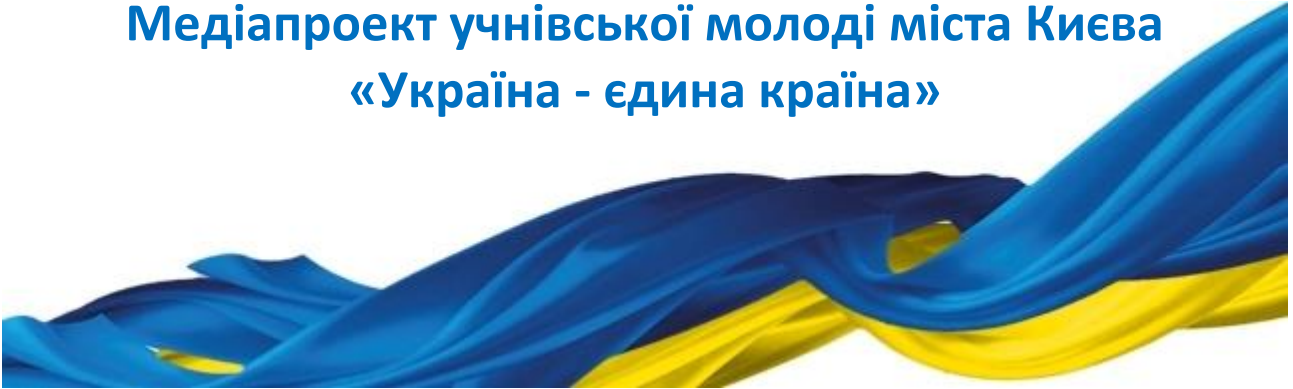

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ)

Медіапроект учнівської молоді міста Києва «Україна - єдина країна»

ЖУРНАЛІСТСЬКА РОБОТА

Василина Поліна,

кореспондент
Міжнародної школи «Абітурієнт»,

учениця 11-А класу Технічного ліцею
Шевченківського району міста Києва

Коли я була маленькою, то завжди з нетерпінням чекала подарунків під ялинкою від Діда Мороза. Якось батьки вбралися в Діда Мороза і Снігуроньку і хоча я їх впізнала, все одно вірила, що вночі справжній Дід Мороз покладе подарунок під ялинку.

Прошло зовсім небагато часу, я вже стою на порозі дорослого життя. І знову настали свята – а для когось це буденні турботи. Поруч з нами знаходяться люди, які дарують оточуючим радість і піднімають настрій. Але, повірте, так хочеться дива, чогось незвичайного і приємного. Я знаю – це під силу тільки справжньому Дідові Морозу. Будь ласка, Дідусь, поверни всім нам мрію, поверни мені казку.

Одного разу кожен малюк з прикрістю дізнається, що Дід Мороз – не більше ніж вигадка. Але до тих пір, шановні дорослі, постарайтеся, щоб новорічно-різдвяні свята залишилися для них справжньою казкою!

Що б не говорили дорослі, Новий рік – в першу чергу свято для дітей. Наші батьки та їх знайомі цілком можуть обійтися корпоративними поздоровленнями і премією, заздалегідь обумовленим подарунком від коханого і бурхливою новорічною ніччю з шампанським під бій курантів. А для їх дітей новорічне свято – це незмінний червонощокий дідусь із красунею-онукою, новорічна ялинка з іграшками і хвилююче очікування дива.

Психіка будь-якої людини вимагає дотримання певних ритуалів. А діти особливо чутливі до змін. Психологи категорично не рекомендують нехтувати заведеними правилами і традиціями. У святкові дні будь-які порушення або відхилення від звичної для дитини дії можуть призвести до серйозного розладу: юний організм вже налаштувався відповісти позитивними емоціями на приємну традицію, а натомість може отримати негатив і невідповідність «сценарію».

Навіщо ж розповідати дітям казки про діда Мороза? Вважаю, що на це є декілька дуже поважних причин. По-перше, людині потрібно вірити в те, що дива трапляються. І віра ця закладається саме в дитинстві, зберігаючись потім на все життя. У майбутньому вона допоможе дітям подолати серйозні проблеми, які на перший погляд можуть здаватися нерозв'язними. По-друге, це

важливо для соціального розвитку дитини, для якої важливо не виділятися із середовища однолітків. І якщо всі навколо вірять, що Дід Мороз існує, то не потрібно псувати самооцінку дитини лише тому, що деякі дорослі скептично ставляться до новорічної ейфорії.

На сьогоднішній день, і це не секрет, попит мешканців столиці на культурно–розважальні заходи, в тому числі і на дитячі, помітно знизився. Я зустрілася із методистом науково–методичного центру управління освіти Шевченківської районної в місті Києві державної адміністрації, який відповідає за психологічну службу Віктором Миколайовичем Почупайло. Він з точки зору психолога розкрив десять основних причин такого явища.

- ✓ Техногенність. Практично кожна дитина з 5 річного віку має в своєму арсеналі гаджет–системи (сучасні багатофункціональні мобільні телефони, планшети і т.п.), в яких запрограмована досить велика кількість інформації розважального типу.
- ✓ Сучасне телебачення: кількість телевізійних програм виросла на багато разів. Одних тільки дитячих телепрограм ігрового, анімаційного, шоу–розважального характеру можна нарахувати приблизно 20–30.
- ✓ Необмежений доступ дітей та молоді до Інтернету. А в Інтернеті є все.
- ✓ Соціогенні фактори. Загальна соціальна напруженість. Страх батьків за перебування дітей у громадських місцях і місцях масового скупчення людей. Це можна охарактеризувати як «батьківський інстинкт самозбереження за рахунок обмеження».
- ✓ Як правило, концертно–розважальні заходи для дітей та молоді проводяться у вихідні, святкові дні та під час канікул. Саме в цей період спостерігається масовий виїзд батьків з дітьми за межі міста.

- ✓ Цінова політика, яка в першу чергу стосується мало або недостатньо забезпечених категорій населення. Саме такі сім'ї здебільшого залишаються в місті і на вихідні, і в канікулярні дні.
- ✓ Пролонгована зайнятість дорослого населення, а саме батьків, бабусь і дідусів, виробничими справами. Тут спрацьовує прагматично–реалістичне ставлення до поствиробничого часу. Не треба забувати і про «синдром менеджера» – так звану хронічну втому і постійний ланцюг виробничих проблем.
- ✓ Кожен розважальний дитячий захід на сьогоднішній день не обходиться без «супутніх послуг». Іграшки, солодощі, фото, театральні аксесуари тощо – це для дітей додатковий емоційний потенціал і «спокуса», а для дорослих достатньо велика сума додаткових витрат.
- ✓ Кількість культурно–розважальних послуг для дітей за останні роки значно виросла. Це не погано. За рахунок конкуренції підвищується і якість проведення таких заходів. А з іншого боку, за рахунок збільшення таких послуг зменшується і кількість їх відвідування.
- ✓ І нарешті, десята причина. Мода на корпоративні, тобто категорійно–обмежені, закритого типу заходи театрального-розважального характеру для дітей, молоді і дорослих.

Можливо ця думка є дещо суб'єктивною, але в ній окреслено ті основні причини, за рахунок яких і спостерігається сучасний феномен культурно–розважальної депресії у дитячо–молодіжному середовищі та і у суспільстві загалом. І все ж таки психологи радять підтримувати віру дітей у чудо та Діда Мороза якомога довше.

Спогади – невід'ємна частина життя кожної людини. І одними з головних спогадів кожен може назвати спогади з дитинства. Яким би не було це саме дитинство: важким або безтурботним, згадуються, в основному, радісні і світлі моменти і свята. У мене особисто дитинство асоціюється з двома святами – Днем народження і Новим роком. При згадці про Новий рік виникає почуття таємничості, загадковості, «в повітрі пахне казкою» ...

Те, які спогади будуть супроводжувати наших дітей в майбутньому житті, багато в чому залежить від дорослих, батьків і рідних. Від того, яким ми зробимо свято, залежить те, як побачить і сприйме це свято дитина і яким зробить коли-небудь, в свою чергу це свято для своєї родини.

Створювати новорічну казку пізнавально і захоплююче. Друзі, хочете приголомшливий подарунок на Новий Рік у вигляді незабутніх емоцій? Тоді поспішайте приєднатися до нашого невеличкого екскурсу сценічними майданчиками міста Києва, де всім дарують справжню казку і намагаються створити неповторні дива ...

Під час зимових свят афіші Києва наповнюються пропозиціями відвідати новорічні вистави для дітей та дорослих. Всі із нетерпінням чекають Нового року, щоб побувати на такому святі, загадати Дідусеві Морозу заповітне бажання і отримати подарунок. На жаль у деяких куточках нашої Батьківщини були скасовані новорічні святкування у зв'язку із подіями в країні, але ж ніхто не має права позбавляти дітей справжнього свята. Диво – ось чого вони чекають більше всього. В столиці майже щодня проходять новорічні вистави, як їх називають у народі «ялинки». На таких заходах панує атмосфера свята, в яку дитина занурюється із головою, адже вистава переглядається на одному подиху. Дитина занурюється в казку і починає вірити у диво.

Професійні актори перевтілюються в казкових персонажів й дарують дітям та дорослим Віру в те, що бажане все ж обов'язково збудеться. А сценарії всіх новорічних вистав продумані так, щоб наприкінці свята дитина не тільки перебувала у піднесеному настрої, а й винесла для себе повчальний урок. Більшість свят закінчується примиренням тих, хто був у сварці. Піднесене почуття дружби, єдності, віри в майбутнє піснею доводить це. І тільки так буде!

Побувавши на київських ялинках, я взяла інтерв'ю у режисерів-постановників і акторів, які беруть участь у виставах.

Міжнародний центр культури і мистецтв (Жовтневий Палац). Сюжет новорічної ялинки побудований навколо хлопчика Андрійка, який захоплюється комп'ютерними іграми. Він потрапляє до казкової країни –

Віртуляндії і допомагає її жителям перемогти повелительку монстрів – Монстреллу, яка забрала свято у дітей і дорослих. Режисер-постановник Ірина Петрівна Зільберман розкрила свій власний погляд і думку про цьогорічні свята: «Цього

року людей приходиться набагато менше у порівнянні з минулорічними ялинками. Так вийшло з різних причин, насамперед, тому що у людей менше грошей. Квитки коштують так само, але якщо раніше сім'я могла відвідати кілька вистав, зараз же купують квитки тільки на одну ялинку. Більше того, в цьому році вперше квитки не закупаються підприємствами з тієї ж причини. Також, практично, не приїжджають екскурсійні групи із областей. Раніше на свято приходили цілі групи, чого не можна побачити зараз.. Тому людей в залі звичайно ж менше. Дитячі заходи не потрібно скасовувати, їх треба робити розумними та змістовними. Можна скасувати дорогі корпоративи, а у дітей свято віднімати не можна ні в якому разі. В 2015 році я хочу побажати дорослим і дітям Миру... Коли в нашій країні буде порядок, ми будемо думати про щось інше: про зростання економіки, нові реформи, про спроможність кожного з нас. А сьогодні я бажаю миру і маленьких несподіваних свят, що б несподівано траплялося щось особливо добре, чого ми абсолютно не чекаємо».

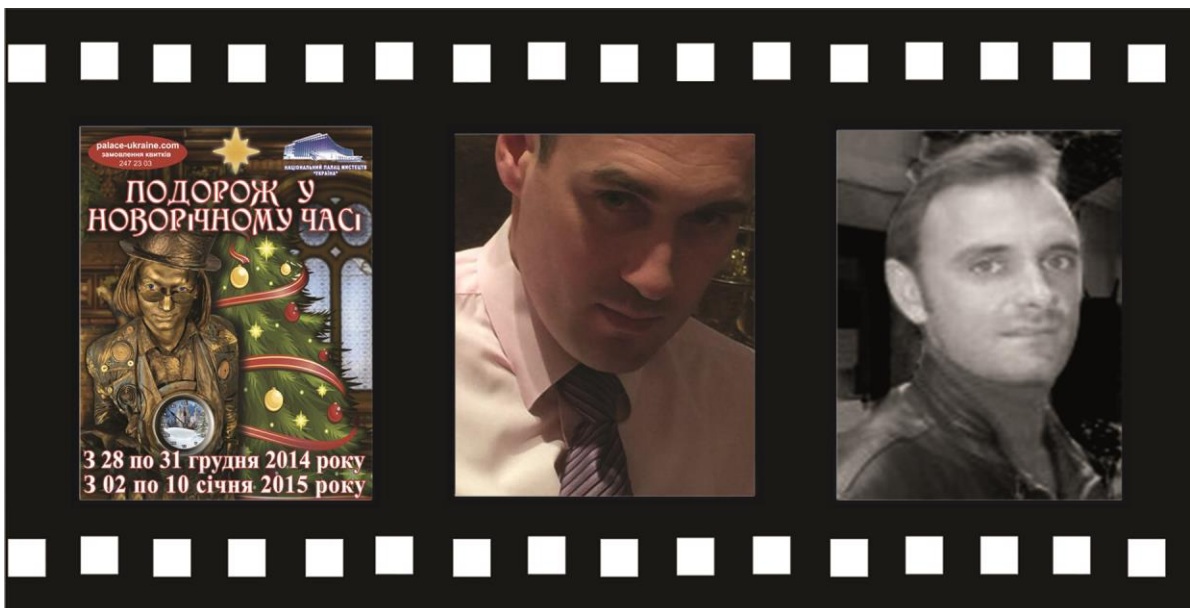
Перед початком вистави за кулісами абсолютно не відчувається хвилювання. Найбільше дивує спокій найменших артистів. Вихованці ансамблю «Пульс» Центру творчості «Шевченківець» кажуть, що приводу для хвилювання немає, адже виступають вони на новорічних виставах вже 4 – 5 років поспіль. Найменші танцівниці розповіли про те, що така робота їм тільки

у задоволення. Починають репетиції буквально за кілька місяців, але встигають поставити і відпрацювати всі номери.

Київський Палац дітей та юнацтва цього року представив інтерпретацію популярної казки Ганса Андерсена «Снігова Королева». Яскраві декорації, авторські пісні, ефект 3D створили справжнє шоу. Перед виставою діти могли відчутися себе на справжньому святі. Всіх зустрічали новорічні персонажі, які пропонували відвідати різні куточки, так званої країни Труляляндії. Кожна дитина йшла туди, де їй цікаво: розпис новорічних іграшок, скелелазіння, тир

зі сніжками, інтерактивні ігри, шахи, прикраси для суконь, грим тощо. Біля ялинки починається бал, під час якого всі діти запрошуються до масового танку, який є посвятою у жителі країни Труляляндії. Після цього Дід Мороз запрошує всіх дітей на спектакль. Режисер спектаклю Людмила Миколаївна Грищенко розповіла, що над ідеєю ялинки працювала ціла команда і всі рішення приймалися разом: «Ми вирішили, що на сьогоднішній день багато хто не знає цієї казки, тому дітям і дорослим буде цікаво побачити казку такою, якою вона є. Найменшим вихованцям колективів Палацу «Фламінго» та «Але-Ап» по 4 роки. З кожним виступом вони стають більш впевнені у собі. Це, врешті-решт, діти, вони ще навчаються, імпровізують, додають гру від себе і за цим дуже цікаво спостерігати. Вони займаються і виступають із задоволенням. Для дітей свято має залишатися святом. І не тільки Новий Рік. Дитина повинна запам'ятати, своє дитинство, повинна рости щасливою і виходити в життя повноцінною людиною, яка знає, що крім горя і болю є радість».

Національний Палац мистецтв «Україна» представив казку «Подорож у новорічному часі або вибрики дивакуватого годинникаря». В цій історії головний герой переплутав пори року. Маленьких глядачів чекала захоплююча подорож, наповнена пригодами і дивами, а найголовнішим була, звичайно ж, поява Діда Мороза та Снігуроньки. Режисер Олексій Хетчиков вважає, що народні та сімейні свята повинні залишатися у нас в будь-якому випадку, адже це своєрідна традиція: «Наша вистава побудована таким чином, що у фіналі звучить єдина пісня «Щедрик», яка ставить крапку і дарує дітям і дорослим віру і надію на світле майбутнє. Спостерігаючи за реакцією зали, можна побачити як більшість дорослих і дітей сприймають фінал дуже зворушливо, а деякі з них, посміхаючись, можуть пустити сльозу. Нам вдається створити атмосферу дива і відволікти людей від поганих думок. Ми радімося з хореографами, майстрами світла й звуку і працюємо всією командою у гармонії, тому результат завжди виправдовує очікування. І, як завжди, атмосферу доброї і щирої казки нам допомогли створити вихованці ансамблю «Пульс» Центру творчості «Шевченківець» і майстри циркового мистецтва».

Я зустрілася із заступником Генерального директора Палацу «Україна» Денисом Прохоровим. Головна сцена Держави в ці дні віддана дітям. Це виключення чи закономірність? «Раніше Палац був майданчиком, який здавався в оренду, зараз він – структура, яка сама є організатором свят. Ми за

свій бюджет наймаємо зірок, вкладаємо гроші в рекламу тощо. Організатори новорічних вистав максимально зменшили кількість слів для того, щоб казка сприймалася на емоційному рівні. Хореографія, видовищність й оригінальна музика – ось, що найголовніше в ялинці цього року».

Державне підприємство «Український Дім» запросив дітей цього року у подорож козаків до Китаю. Злий Дракон Нянь викрав козу, символ 2015 року, щоб всі наступні роки були тільки роками Дракона. Подолати його змогли тільки Панда і

українські козаки, які прийшли до Китаю за шовком.

Представник Китаю з Інституту Конфуція при Київському національному лінгвістичному університеті Ши Яцзюнь розповів про те, що вони вирішили допомогти столиці провести таку ялинку відразу ж, як тільки дізналися про тематику свята з тим, щоб українці дізналися, як святкують Новий Рік в країні, про традиції і національні символи Китаю.

Режисер-постановник, Заслужений діяч мистецтв України Дмитро Іванович Черепюк, розповів про те наскільки важлива колективна праця. «Кожного року в Українському Домі проводяться ялинки за мотивами казок народів світу, а так як в цей раз першим на наше запрошення відгукнулося посольство Китаю, ми придумали історію про подорож козаків саме до цієї країни. Будь-який спектакль не може бути поставлений однією людиною, адже і цьогорічна театральна постановка – це колективна робота акторів Національного академічного драматичного театру ім. Франка та дитячого Народного художнього колективу «Спортивно-танцювальний ансамбль «Пульс» Центру творчості «Шевченківець», художній керівник Заслужена артистка України, відмінник освіти України Наталія Борсук. Хочу побажати в

2015 році дорослим, у першу чергу, миру, гармонії із навколишнім світом і з самим собою, а дітям безхмарного щасливого дитинства».

Театр спорту на воді в Києві здивував киян показовою та яскравою подією. Мова йде про соціальний проект компанії «Ліко-холдинг» – новорічне водне шоу «Русалонька – вічна любов». Це новорічне шоу справило справжнісінький фурор! По-перше, в Україні таке шоу проводиться вперше, по-друге, учасники цього проекту – це, насамперед, Національна олімпійська збірна України зі стрибків у воду, Чемпіони Світу та Європи, срібні та бронзові призери, Заслужені майстри спорту – саме вони стали основою всього водного шоу. Хлопцям довелося показати не тільки свої спортивні досягнення, а й перевтілитися у справжніх акторів. Головні герої Принц, Русалка, Чаклунка – не тільки знали тексти пісень, стрибали з 10-м вишки, танцювали, співали, ... – вони так вжилися у свої ролі, що навіть справжні актори були здивовані їх акторським талантом. Протягом всього дійства поруч із спортсменами працювали вихованці ансамблю «Пульс» Центру творчості «Шевченківець», Київська команда синхронного плавання, актори-каскадери Ліги каскадерів України, повітряні гімнасти Сергій та Анна Христюк, вогняне шоу театру вогню «Проти ночі». Ініціатором проекту став Президент компанії «Ліко-Холдинг» Ігор Володимирович Лисов, тому що холдинг – це забудовник, який активно займається розвитком соціально-гуманітарної сфери столиці. Першою підтримала ініціативу зробити водне шоу головний тренер Національної Олімпійської збірної зі стрибків у воду Тамара Токмачова. В нашій розмові Тіна Кохан зауважила, що «оскільки шоу незвичайне, то і одного головного

режисера в ньому немає – нас, головних режисерів, було троє: я – Тіна Кохан, Петро Мага та Тамара Токмачова – тільки симбіоз всіх наших дій, творчого, спортивного та організаторського таланту зробив водне шоу «Русалонька – вічна любов» дійсно єдиним на Україні новорічним супершоу».

Відшуміли свята ... відгоріли гірлянди, віддзвеніли келихи, трохи згасли вогники в очах від новорічної мішури, стали легшими гаманці – можна перевести подих, згадати і підвести підсумки, як же пройшли свята дітей столиці.

Я зустрілася із директором Департаменту освіти і науки виконавчого органу Київської міської Ради (КМДА) Оленою Григорівною Фідонян. «Новий Рік для всіх нас завжди початок чогось нового. Кожен з нас сподівається на нове життя з 1 січня, чекає дива. І прекрасно, коли це диво починається із святкової вистави, адже в повсякденному житті складніше зануритися в атмосферу святкового дива. Як би важко зараз не було, не можна забирати у дітей будь-які свята, а

тим більше Новий Рік. В кінці кожного року ми прощаємося з усім найгіршим, починаючи все з чистого аркуша, тому, дуже недоречно забирати свято у дітей і дорослих. Настрій в країні передається всім людям і тому певне напруження звичайно ж є, але люди все одно приїжджають погуляти по Софіївській площі і відвідати хоча б одну ялинку. Безумовно, їх кількість зменшилась. Така ситуація склалася із різних причин, однією з яких є не найсприятливіший матеріальний стан українців в даний період. В цьому році ми виділили певну кількість квитків дітям, які приїхали із зони АТО, адже вони, як ніхто інший, заслуговують на те, щоб побувати на святі, відчути себе у безпеці і повірити в те, що скоро вони та їхні батьки повернуться у свій будинок. Не зважаючи на те, що фінансування зменшено, ми виділяємо певні категорії людей, наприклад малозабезпечені сім'ї, і приділяємо їм більше уваги.

Українці відрізняються своєю працьовитістю з дитинства і, звичайно ж, за це вони отримують винагороду у вигляді своєї реалізації в майбутньому як успішних людей. Діти дуже багато працюють під час підготовки до новорічних заходів. На міжнародних конкурсах дитячі колективи представляють наш народ миролюбним, сонячним і добрим. Волонтерство – ось, що зараз дуже поширено в нашій країні, адже діти безкоштовно працюють для того, щоб подарувати людям казку. Саме це виховує в них із самого дитинства найкращі якості».

Новорічні свята навіть дорослі люди часом називають часом чудес. А що таке чудеса? І чи є для них місце в дорослому житті? Давайте сьогодні поміркуємо на цю тему. Маленька дитина в реальному світі абсолютно беззахисна. Щоб у ньому було не так страшно, діти вірять у чудеса. У те, що їхні батьки всесильні і здатні уберегти їх від будь-якої небезпеки, у те, що добро завжди перемагає зло, у те, що чарівна сила допоможе знайти вихід навіть із безвихідної ситуації. Віра в чудеса – це адаптаційний механізм психіки, який зберігається у нас на підсвідомому рівні аж до дорослого віку. Саме він допомагає нам пережити найскладніші моменти в житті.

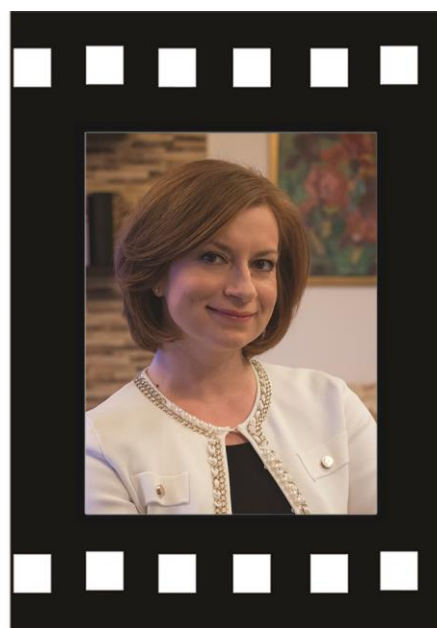
Віра в чудеса, в казки і чарівних героїв допомагає у дитинстві розвивати фантазію. Пам'ятаєте, як у дитинстві ви представляли себе у ролі принцеси або чарівниці з останньої почутої казки? Думали про те, які три бажання загадали б Золотій рибці, фантазували, як виглядає будинок Діда Мороза на Північному полюсі, вірили, що коли ми спимо, наші іграшки прокидаються і починають жити своїм життям. Якщо забрати це все у дитини, про що їй залишиться думати? Не розповідати ж малюкові, що є реальний світ з газетами, футболом і політикою, і в ньому, іноді, теж буває відносно весело.

У будь-якому віці дуже хочеться стверджувати, що у житті немає нічого неможливого. Слово «неможливо» часто псує життя дорослим людям. З його допомогою вони ставлять себе в рамки, які не можуть подолати. А люди, які не знають такого слова, завжди продовжують боротися і шукати способи домогтися свого. Такі люди ставлять світові рекорди, перемагають хвороби, роблять наукові відкриття.

Коли людина не вірить у чудо або везіння, вона не бачить сигналів Всесвіту, які підказують їй, як вирішити проблему, і пропускає свій шанс. Дитяча віра в казки, яку ми зберігаємо упродовж життя, змушує нас завжди сподіватися на краще, і це допомагає побачити варіанти вирішення будь-якої проблеми.

А ви у дитинстві вірили в чудеса? А у своїх дітях цю віру підтримуєте? А чи знайшли місце, де мешкає щастя, таке знайоме нам з дитинства, в нашому Києві цього року? Мабуть кожен дорослий киянин відповідь «Так!». Це Різдвяне святкове містечко, яке всім нам подарувала київська влада.

Гостинно відкрила двері свого кабінету заступник Голови Київської міської державної адміністрації Ганна Вікторівна Старостенко. І, звісно, розпочалась цікава бесіда про новорічно-різдвяні свята в столиці України – місті Києві. «Головна новорічна ялинка встановлена на Софійській площі. У якості нової локації розглядалися й інші площі столиці, зокрема, Європейська і Троїцька, але було прийнято рішення повернути ялинку туди, де вона була 60

років тому. Ми знайшли підтвержені факти про те, що ще в 1954 вона знаходилася саме на цій площі. Ми обговорювали це питання із громадськістю і вирішили не відмовлятися від новорічних свят, але змінити локацію довелось для того, щоб не нагадувати людям про події минулого року. Я гадаю, новий формат свята виправдав усі наші надії, тому що від людей ми чуємо тільки схвальні відгуки. Нам вдалося створити сімейну атмосферу свята.

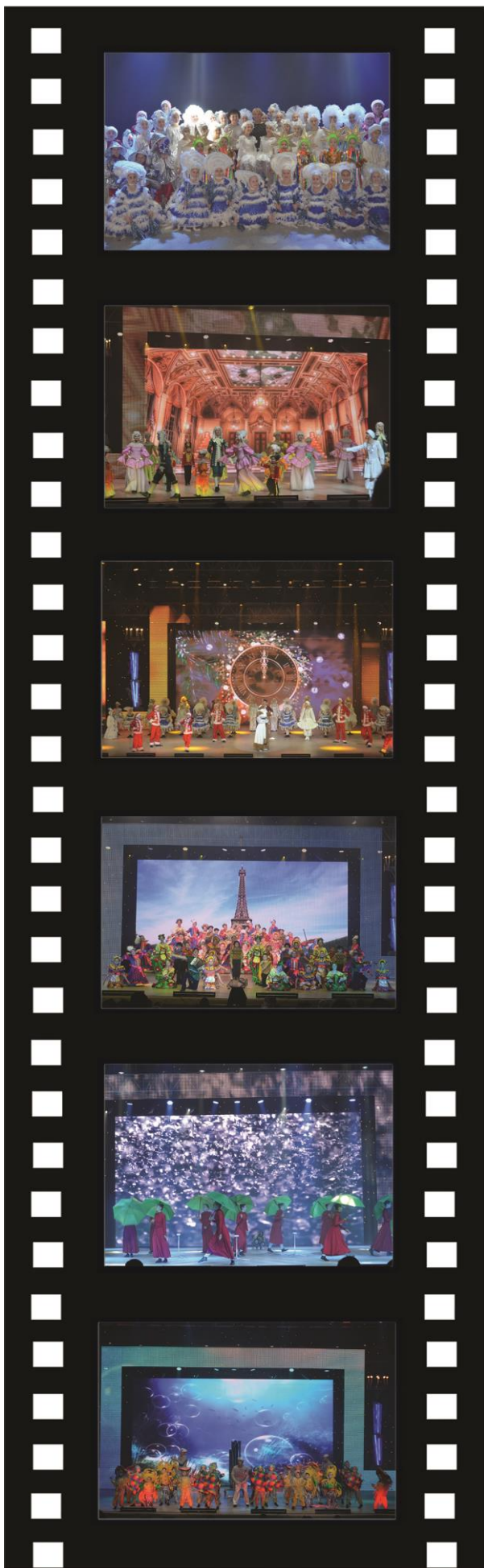
Ми намагалися зробити все за рахунок позабюджетних коштів. Сподівалися на благодійників і соціально відповідальні компанії. Для організації святкування ми не витрачаємо кошти із державного бюджету, гроші з нього були взяті тільки на подарунки дітям».

Дуже захотілося задати Ганні Вікторівні особисте запитання. Мені відомо, що вона має маленьку донечку. Чи змінилось її особисте ставлення до новорічних свят із появою дитини в сім'ї? «Для мене завжди Новий Рік – це свято в сімейному колі. Зараз, коли з'явилася дитина, часу для такого святкування, як раніше, немає, тому саме о 12-ій годині не святкуємо, але зустрічаємо Новий Рік з найближчими людьми, навіть з сусідами».

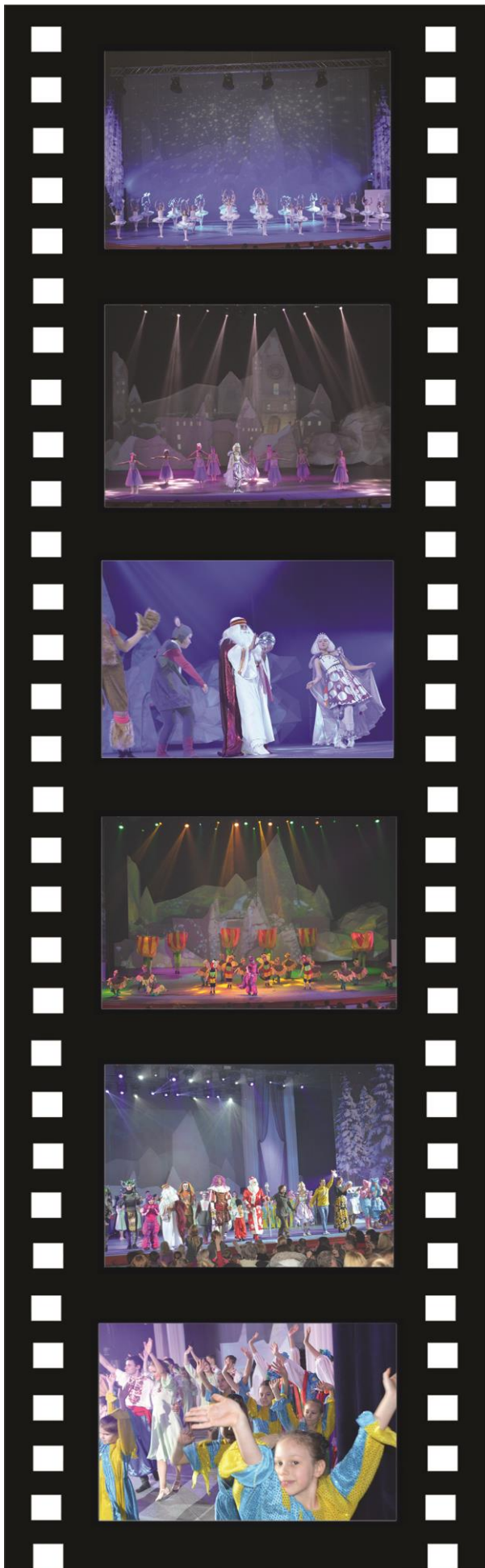
В Новому році хочу побажати киянам і всім жителям рідної України, в першу чергу, здоров'я і миру. Якщо ці головні чинники будуть у нашому житті, ми зможемо вільно спілкуватись із зовнішнім світом, впливати на розвиток столиці та країни загалом. Особисто кожній людині бажаю працьовитості, завзятості, розвитку та досягнення поставлених цілей у 2015 році».

Декілька днів я спілкувалася із цікавими, відкритими і відвертими людьми, що дозволило подивитися на багато питань зовсім по-іншому, як кажуть «очами дорослої людини». І ще я зрозуміла одну річ: все йде з дитинства. Своїм дітям я обов'язково буду влаштовувати всілякі сюрпризи та свята, адже це так здорово! І у багатьох людей залишається це приємне відчуття свята, яке колись давали їм батьки. Так приємно щороку чекати на свята, адже майбутнє – це місце, куди найзручніше складати свої мрії.

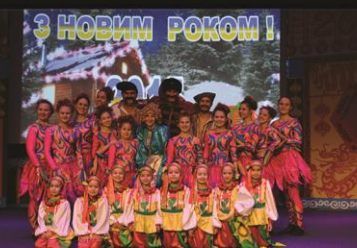
**НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПАЛАЦ
МИСТЕЦТВ
«УКРАЇНА»**

**МІЖНАРОДНИЙ
ЦЕНТР
КУЛЬТУРИ
І МИСТЕЦТВ
(ЖОВТНЕВИЙ
ПАЛАЦ)**

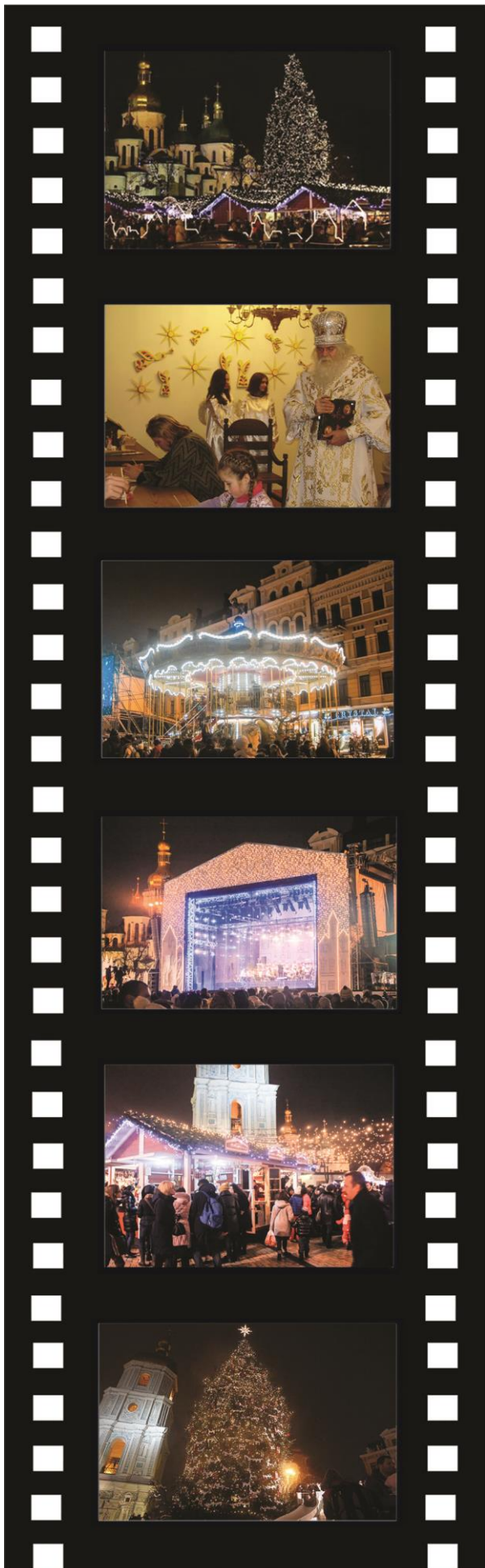
**КИЇВСЬКИЙ
ПАЛАЦ
ДІТЕЙ
ТА
ЮНАЦТВА**

**ДЕРЖАВНЕ
ПІДПРИЄМСТВО
«УКРАЇНСЬКИЙ
ДІМ»**

**ТЕАТР
СПОРТУ
НА
ВОДІ**

НОВОРІЧНО- РІЗДВЯНЕ МІСТЕЧКО НА СОФІЙСЬКІЙ ПРОЩІ СТОЛИЦІ

Василина Поліна,
кореспондент
Міжнародної школи «Абітурієнт»